

den anden Side vil ſige, at der derved dog kommer faſte Cenſorer, medens det, man vil have, er Examenkommiſſioner, ſynes dog det naturlige Svar herpaa, at maatte være, at det maa erkjendes, at Examenkommiſſionerne ikke kunne ſgøres, tillive, uden, at der fra Regjeringens Side er en Erkjendelse af, at det er den Wei, ſom bør betrædes. Man vil vel ikke ſtille Fordring om, at de ſkulle gjen-nemføres, men man vil kun ſtille det ſom Mulighed, at en Miniſter, ſom vil gaa ind derpaa, ſkal kunne udføre dem; men noget Andet bliver ikke Tilfældet, hvad enten Forſlaget under Nr. 2, eller Forſlaget under Nr. 3, vedtages. Den ærede Ordſører ſiger, at der dog er den Forſkel derved, at man, naar vi ſamtidigt med, at der beſtemmes, at der kan indføres faſte Cenſorer, opſtille, at der tillige ſkal kunne indføres Examenskommiſſioner, kan man ſaa at ſige vælge imellem begge Dele. Vil Miniſteren ikke gaa ind paa det One, gaar han ind paa det Andet, og er der en Miniſter, ſom ikke vil det Andet, beholder han det Førſte; der er alſaa givet en Befvennelighed, ſom man ikke vil opgive. Med Henſyn dertil, vil jeg dog bemærke, at det, for det Førſte forekomme mig i og for ſig, at være en noget extraordinær Maade at afgjøre dette Spørgsmaal paa, ſaaledes at ſtille det hen, at en Miniſter kan gjøre det One, om han vil, og ligeledes kan gjøre det Andet, naar han vil; men hertil kommer, at naar man dog gaar ud fra, at det maa være denne Inſtitution, de faſte Cenſorer, ſom førſt maa komme tilſtede, ſynes det mig virkelig ikke, at der kan være nogen ſærlig Opfordring til, eller at der kan opnaas nogetſomhelſt Væſentligt ved hertil at ſøje en Beſtemmelse om, at en vis Sum ſkal ſtilles til Diſpoſition, hvis en Miniſter vil gjøre nogen Forandring i ſaa Henſeende. Jeg maa bemærke, at en ſaadan Inſtitutions Virkninger ikke ere af den Art, at Proven dermed er gjort paa et halvt eller et helt Aar. Det er aabenbart, at der, naar Inſtitutionen ſkal kunne ſaa nogen Betydning og udøve nogen heldig og gavnlig Virkſomhed, maa gives for den Miniſter, ſom vil gaa ind derpaa, Leilighed til at foretage en meget alvorlig Prøve for at kunne finde

de Mænd, ſom egne ſig til den Virkſomhed, hvorom der her er Spørgsmaal. Det maa dog altid være Meningen, naar man vil gaa ind paa Indførelſen af en ſaadan Inſtitution, at den ikke ſtrax ſkal afbrydes, og at den maa have Leilighed til at viſe ſine Virkninger, og det er viſt, at det førſt vil være, efter nogle Aars Virkſomhed, at man vil kunne dømme om dens Reſultater og Virkſomhed. Det ſynes alſaa, at der allerede paa Grund heraf ikke kan være nogen ſærlig Anledning til at tilføje en anden Ordning ſtrax ved Siden af, men der er en anden og mere afgjørende Grund, nemlig den, at det er beſynderligt her at ville tage Beſtemmelse angaaende et viſt Beløb, om hvis Betydning og Tilſtrækkelighed man kun kan have en aldeles uſikker Fornem-melſe. Man har ikke nogen ſikrere Fornem-melſe derom i Folkethinget, hvor man har ſat Beløbet til 7,000 Rd., end i Landſtinget, hvor det er ſat til 9,000 Rd., medens Forſlaget her gaar ind paa de 9,000 Rd. Hver-ken Folkethinget eller Landſtinget kan have nogen ret Foreſtilling om, hvorvidt dette Be-løb virkelig vil være paſſende til det, hvorpaa det kommer an, naar Systemet ſkal gjen-nemføres ved alle de Examinere, hvorom der her er Spørgsmaal, eller om der ikke til en no-genlunde henſigtsmæssig Form for Examens-kommiſſioner maa fordres endnu større Beløb. Man kan heller ikke nu ſe, om der ikke, naar Examenskommiſſioner ſkulle indrettes, vil være ganſke anderledes Beſtømmelſer, hvortil der ogſaa maa tages Henſyn, og ſom jeg tror, det maa være af nok ſaa ſtor Betygning for Thinget at kjende ſom netop Spørgsmaalet om et Beløb, hvorom man ſom ſagt kun kan have ufuldſtændig Foreſtilling. Det er idetmindſte min Overbeviſning, at det, hvis Exa-menskommiſſioner ſkulle indføres, vil være af ſtor Vigtighed, at der gives nærmere Beſtøm-melſer derom; det er af fuldt ſaa ſtor Vigtighed, ſom at der nu er tilføjet nærmere Beſtømmelſer angaaende de faſte Cenſorer. Den ærede Ordſører mener, at det dog, naar der kommer en Miniſter, ſom vil gaa ind paa diſſe Kommiſſioner, er en betydelig Set-telſe, at han ſtrax kan gaa over til at tage dem, men jeg tror virkelig, man maa erkjende,